

Sygn. akt

III AUa 985/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 grudnia 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **20 grudnia 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **S. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **3 lipca 2012 r.** sygn. akt **IV U 533/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. Akt III AUa 985/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 marca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił S. P. ustalenia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji w podstawie faktycznej organ rentowy powołał się na ustalenia wskazujące, że wnioskodawca nie spełnia jednego z warunków koniecznych do nabycia prawa do świadczenia, gdyż nie udowodnił 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W podstawie prawnej Zakład powołał art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U Nr 120, poz. 1252).

S. P. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zarzucił organowi rentowemu wydanie decyzji sprzecznej ze stanem faktycznym i dowodził, że wykazał w postępowaniu administracyjnym posiadanie czterdziestoletniego stażu pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 3 lipca 2012r. oddalił odwołanie.

Sąd ten miał na uwadze fakt, że S. P. udowodnił – poprzez przedłożenie stosownych dokumentów – 39 lat 6 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych i tym samym nie spełnił wszystkich wymogów wynikających z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U Nr 120, poz. 1252).

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd powołał art. 477¹⁴ § 1 kpc.

W apelacji od wyroku Sądu Okręgowego pełnomocnik wnioskodawcy domagał się jego zmiany i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, lub uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na nieprawidłowym wyliczeniu stażu pracy wnioskodawcy oraz brak rozstrzygnięcia o kosztach sądowych, a w szczególności kosztach zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji dowodził, że z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów jednoznacznie wynika, że posiada on wymagany do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego okres składkowy i nieskładkowy.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym dodatkowo zwrócił uwagę, powołując się na art. 7 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, że do okresów nieskładkowych winien być uwzględniony okres, w którym S. P. zarejestrowany był jak bezrobotny bez prawa do zasiłku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest całkowicie pozbawiona podstaw faktycznych i prawnych, a podniesione w niej zarzuty i przytoczone na ich uzasadnienie twierdzenia są nieuprawnione i wynikają z błędnej wykładni art. 7 pkt 12 ustawy o emeryturach i rentach.

W przedmiotowym postępowaniu wnioskodawca dochodzi uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn,

W myśl ust. 2 za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

Zgodnie zaś z ust. 3 świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W przypadku wnioskodawcy spór ostatecznie sprowadził się do kwestii, czy wnioskodawca udowodnił wymagany przepisami ustawy o świadczeniach przedemerytalnych okres składkowy i nieskładkowy.

Skarżący twierdzi, że poprzez złożenie stosownych dokumentów wykazał 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Twierdzeniu temu przeczy jednak cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, który wbrew zarzutom przytoczonym w apelacji, dla należytego jej wyjaśnienia był wystarczający i pozwolił Sądowi I instancji na dokonanie zasadniczych dla rozstrzygnięcia ustaleń, że wnioskodawca wykazał i udowodnił 39 lat 6 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Jak wynika z ustaleń Sądu I instancji S. P. pozostawał w zatrudnieniu w Fabryce (...) w R. od 29 czerwca 1971r. do 31 sierpnia 2005r. W tym czasie od 1 czerwca 2005r. do 31 sierpnia 2005r. korzystał z urlopu bezpłatnego, stąd też – jak prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy – staż pracy wnioskodawcy w tym zakładzie wyniósł 31 lat 10 miesięcy i 16 dni. Od 1 czerwca 2005r. skarżący podjął pracę w Fabryce (...) Spółka z o.o. w R. i był w niej zatrudniony do 9 grudnia 2006r., korzystając w tym okresie od 5 stycznia 2006r. do 18 stycznia 2006r. z urlopu bezpłatnego. Staż pracy w spółce zatem – to 1 rok 5 miesięcy i 20 dni.

W okresach od 12 grudnia 2006r. do 14 lipca 2008r., od 5 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. oraz od 1 września 2011r. do nadal wnioskodawca był zarejestrowany w Urzędzie Pracy w Ł. jako bezrobotny i od 20 grudnia 2006r. do 19 grudnia 2007r., od 13 sierpnia 2009r. do 12 sierpnia 2010r. oraz od 9 września 2011r. do 8 września 2012r. wypłacany był mu z tego tytułu zasiłek.

Okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych przy ustalaniu ogólnego stażu pracy zostały przez Sąd I instancji, w ślad za organem rentowym uwzględnione – jako okresy składkowe, a to stosownie do art. 6 pkt. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Dysponując oświadczeniem wnioskodawcy i zeznaniami dwóch świadków Zakład uwzględnił także okres pracy skarżącego w gospodarstwie rolnym rodziców – jako okres uzupełniający (art. 10 ustawy emerytalno – rentowej), co także przez Sąd I instancji zostało zaakceptowane.

Żadnych innych dowodów potwierdzających kolejne okresy zatrudnienia wnioskodawca nie przedstawił.

W tym stanie rzeczy należy powtórzyć za Sądem I instancji, że wnioskodawca ostatecznie udowodnił wskazany przez ten Sąd okres składkowy i nieskładkowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, a który okazał się niewystarczający do nabycia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Nie jest możliwe – jak chce tego skarżący – uwzględnienie okresu zarejestrowania skarżącego w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku, jako okresu nieskładkowego, a to z tego względu, że stosownie do przywołanego przez pełnomocnika S. P. art. 7 pkt 12 ustawy o emeryturach i rentach, okresami nieskładkowymi są okresy udokumentowanej niezdolności do pracy, za które wypłacone zostały z Funduszu Pracy: zasiłki dla bezrobotnych, zasiłki szkoleniowe lub stypendia.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy sytuacja taka nie miała miejsca.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd Apelacyjny uznał apelacje za pozbawioną podstaw faktycznych i prawnych i jako taką oddalił stosownie do art. 385 kpc.